Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35046
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

d. sic ¶ q deo ab eterno non solum
videre ordinem effectus contingentes
ad sua causas, ex quibus praeter
erat futurus, sed ipsum esse rei
contingentis intuebatur. Et sub
hoc sensu intelligendum est
q postea subdit, q Cognitio
dei intuet omnia tpalia quorum
sibi succedentia, ut praesentia sibi
nec aliquid eorum est futurum respectu
tpis sed respectu alterius, loquitur
enim de praesentia et futuritate rerum
respectu dei quo ad cognitionem tm sic
enim solus deus est sibi praesens
et nulla futura. In summa vero
dicit q omnia quae sunt in tempore
sunt deo ab eterno praesentia non sol
lum ea ratione qua hae rationes
rerum quae apud se praesentes ut quidam
dicunt. Sed etiam quia eius intuitus
fecit suum omnia ab eterno quae
sunt in sua principalitate. Quarta
ne huius q dicit q ab eterno
sunt omnia deo praesentia solum
secundum q hae rationes eorum apud
se. Dicunt eum intellexisse
q res essent ab eterno p
sentes non solum in radice cogni
ti quia hae est apud se solum hac
ratione sed secundum esse propriae naturae
Hoc autem non oportet dicere.
Ad 2o quia aut rationes rerum vocantur
rationes, p quas res cognoscit
secundum esse specificum et quantitatem
et secundum q debet ei ratio dif
finitiua et non secundum esse singula

res
tis existentiae et hoc modo non
solum sunt praesentes deo, sed q hae
tales rationes, quia sic non cog
noscet res nisi quantum ad esse
specificum et quantitatem, quod
non est verum. Sed fecit intuitus
eius suum res ut sunt in sua
principalitate, quia novit res secundum
esse suae singularitatis. Del
ratione rerum vocat esse cognitum
quod non solum novit deus de re
bus, imo novit earum rationes esse
et propter et sic exponit seipsum
in sopto dicens sic. Omnia
contingentia in tribus diuisis
ab eterno praesentia videre dicit non
tm ut habentia esse in cogni
tione sua, non enim deus ab et
no cognovit de rebus tm se
cognoscere eas, quod est esse in cog
nitione sua, sed etiam ab eterno vi
dit intuitu uno singula re
pora et rem tale esse in hoc
tpe et in hoc desine. Huic con
patet quod sunt deus cognoscit suata
contingentia quia cognoscit ea
determinate quantum ad suas propri
as et determinatas actualitates
quas habebant non cognoscit ea
p hoc quod sunt ei ab eterno praesentia
tale sed p hoc quod essentia dui
na ut est sufficiens ratio
repraesentandi intellectui diuino
singula non quod ductus fuit
prius de rebus singularibus. Liz
etiam diuina essentia sit pa
et sufficiens ratio intelligendi

198